

بهشی دووهه م

# خویندنه وه کان..

## هه‌ندی خه‌تی پێچاوپێچی ره‌ش و سپی

(گه‌شتیک به‌جیهانی مانای تابلۆکانی ولیم هاینه‌سن ده‌)

### خوێندنه‌وه‌ی به‌گه‌م

ولیم هاینه‌سن له‌ تۆرس هاون، پایته‌ختی کۆمه‌له‌ دوورگه‌ی «فیوئۆرا» (دوورگه‌ی په‌ز) له‌ شوێنه‌ی ده‌ریا نه‌ینییبه‌ نه‌به‌دییه‌کانی خۆی ده‌پارێزی، له‌ دایکبووه‌. له‌ باوه‌شی ته‌م و تاڤگه‌ و ده‌ریادا گه‌وره‌ بووه‌ و گۆچککه‌شی به‌ناڵه‌ی که‌شتییبه‌ ماندووه‌ له‌ دوور را‌ هاتووه‌کانی هه‌نده‌ران، که‌ ماوه‌ ماوه‌ له‌ ئاسۆوه‌ به‌ره‌و به‌نده‌ری خانه‌ ره‌نگینی تۆرس هاون ده‌هاژۆن و ده‌سته‌ ده‌سته‌ بێگانه‌ی نامۆی هه‌مه‌ره‌نگ و ره‌گه‌ز ده‌که‌نه‌ میوانی ولات، گو‌ش کراوه‌.

بۆ ئه‌وه‌ی مرۆڤ ته‌م دوورگانه‌ بناسێ، نه‌خشه‌ چاپکراوه‌کانی جیهان هه‌یچ یارمه‌تییه‌کی ناده‌ن. ته‌م ولاته‌ له‌ نه‌خشه‌دا هه‌ینده‌ بچووکه‌، هه‌یند دووره‌ ده‌سته‌، که‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ نه‌خشه‌کان بیری سه‌فه‌رمان له‌سه‌ردا ده‌مریتن. به‌لام نابێ هه‌موو کاته‌ی پروا به‌نه‌خشه‌کان بکری، نه‌خشه‌کان ته‌نیا کۆمه‌له‌ی خه‌تی پێچاوپێچن، نه‌ نوێنه‌ری ناسنامه‌ی ولاتیک ده‌که‌ن، نه‌ هی سروشتی مه‌لبه‌ندی.

سه‌فه‌ر خوێندنه‌وه‌ی کتێبیکه‌ تۆی خوێنه‌ر، به‌رپێواریک ده‌چی هه‌ر جاره‌ی تێپه‌رینت به‌شار و مه‌لبه‌ندیکا، شتی تازه‌ و رازی نویت بۆ ئاشکرا ده‌بێ، هه‌ر گوزه‌رکردنیکت له‌ حوکمی ئاماده‌بوونیکي زیندووه‌ له‌ ماهیه‌یه‌تی جوانی ئه‌و دیمه‌نانه‌دا که‌ ناشیی به‌جاریک و دووجار، به‌خوێندنه‌وه‌یه‌ک و دووباره‌ خوێندنه‌وه‌یه‌کی تر ده‌رک به‌پازبان بکری.

سه‌فه‌ر خوێندنه‌وه‌یه‌که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی جه‌نجالی، هه‌ر وه‌کو چۆن خوێندنه‌وه‌ش

سه‌فه‌ریکه‌ له‌ ته‌نیااییدا، رۆلان بارت ئامۆژگاریان ده‌کا، له‌ پیناوی خوێندنه‌وه‌دا پێویسته‌ لاپه‌ر و گو‌شه‌گیر بین و مارسیتیل پرۆست، ئه‌و سو‌لتانی خه‌یاڵه‌، ته‌م ساته‌ وه‌خته‌ی ناو نا خۆبه‌ندکردنی ناو که‌شتی و نووسی: «وه‌ختی منال بووم، چاره‌نووسی هه‌یچ کامی له‌ پینغه‌مبه‌ران به‌لامه‌وه‌ له‌ چاره‌نووسی (نوح) ده‌رده‌دارتر نه‌بوو که‌ گه‌رداو ماوه‌ی چل رۆژان له‌ که‌شتیدا ده‌سته‌سه‌ری کرد، منیش له‌وه‌و دوا زۆریه‌ی کات

نه‌خۆش و بیمار بووم و رۆژگاریکی زۆر له‌ «که‌شتی» به‌که‌مدا مامه‌وه‌. ئه‌و ده‌مه‌ تێگه‌یشتم که‌ نوح نه‌یتوانیوو هه‌یچ کاته‌ی جیهان به‌و باشییبه‌ بیینی که‌ له‌ که‌شتیدا دیتبووی. هه‌رچه‌نده‌ «که‌شتییبه‌که‌ی ته‌نگ و داخراو، زه‌ویش تاریکه‌ سه‌لات بوو».

بارت و پرۆست، جه‌خت له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک ده‌که‌ن: بیینی جیهان و ده‌روبه‌ر به‌شپوه‌یه‌کی تر به‌مه‌رجی بتوانین له‌ «که‌شتییبه‌» که‌ماندا خۆمان ته‌نیا یی چیژ وه‌رگرتن له‌ شته‌کان و دیمه‌ن و دیارده‌کان بکه‌ین. که‌شتی په‌نجه‌ره‌یه‌کی تره‌ به‌ره‌و جیهانی بێپه‌رانه‌وه‌ی هه‌نده‌ران و خه‌یاڵ، ئه‌و

هه‌نده‌رانه‌ی ته‌نیا نه‌هه‌نگه‌کان بۆیان هه‌یه‌ تیایدا له‌ خۆیان بایی ببن. له‌ ناوه‌راستی ده‌ریادا، مرۆڤ بوویه‌کی هه‌ینده‌ بیده‌سه‌لاته‌ له‌ خه‌یاڵکردنه‌وه‌ی گه‌یشتن به‌که‌ناره‌کان زیاتر هه‌یچی تری له‌ ده‌ست نایه‌ت. به‌لام ئه‌ی خه‌یاڵکردنه‌وه‌ بۆخۆی دروستکردنی جیهانیکی تر نییه‌؟ یاخود دوا ده‌سه‌لات نییه‌ بۆ ده‌ست به‌سه‌راگرته‌ی جیهان؟

\*\*\*

له‌ که‌شتیدام و گو‌تییه‌کانم ئاخنیون تا چیدی له‌ غه‌لبه‌غه‌لبی گه‌شتکه‌ره‌



سەرخۆشەكاندا خۆم لى ون نەبى. دەمەوى جەستەم بۆ نىگاي خەنجەرىنى دەوروبەر جىبەيىلم و نىگام ئاراستەى ئەو دىمانانە بىكەم كە دەشى لە چوارچىۋەى نىگادا بۆ ساتەوختىكىش بى، سەقامىگر بىرپىن: دەقى نىگا، دەمەوى بەخەيالكردەنەو لەم سەفەرە كە بۆ من لە حوكمى گەپان بەشوپىن ئازىزان و نىشتمانىكدا بو، لەزەتتىك بىيىنمەو تا بتوانم بەھۆيەو لە تەماشاي بى نىشانە لە جەستە و رۆحم ھەلچەقىوى تۆرىستەكان داپرىم و لە خەونىكدا نغرو بىم، بىتداربوونەوئەى نەبى، مەگەر ئەو كاتەى ئالەى كەشتى ماندووى گەيشتەو كەنار، بىتدارم كاتەو..

\*\*\*

تابلۇكانى شاعىر و ھونەرمنەند و رۆماننوس ولىم ھايىنەسن دىنمە پىش چاوى خۆم و بەبى ئەوئەى بىوگرافى سالەكانى ژيانى ئەم مىتافىزىستە بىكەمە پەيژەى سەرگەوتن، نۆمايەكى گشتى و ھەندى جار گەورەكراوى ئەم تابلۇيانە يادداشت دەكەم، تا لەم رىگايەو ھەم تىوانىيىتم لە سالژمىرى مىكانىيانەى ژيانى ھونەرمنەند رىزگار بىم و زىاتر پەل بۆ رۆحى ھونەرى بەرھەمەكان بەھاوتىم، ھەم لە جىوانتىر بىم و بەچىژتىر بىم ھالەتىش بدوئىم كە دەشى سەفەر «نەك رىوانىنە نەخشەكانى دونيا» پىمان بىخىشەت.

لەبەرچاومدا سى تابلۇى رەنگىي لە قەبارەى كارتىپۆستال چاپكراودا رىز دەكەم كە لە يەكئەى لە بىكە تۆرىستىيەكاندا كرىومىن. دەمەوى لەسەر كاغەزە خەتدارەكەى بەردەستەم ھەندى بىرۆكە بنوسمەو ھەم دەلالەتى ماناي تابلۇكان بەخۆيانەو بەگرن و ھەم ئەو دەلالەتەش كە ئەگەر من ئەو تابلۇيانەم كىشاپان، چۆنم دەكىشان، ھەولتى ئەوئەى نىيە لە رىگەى ئەم نىگاكردن و نووسىنەو واقىيەى بەرھەمەكان زىندو بىكەمەو، چۈنكە ئەو بەكارىكى بىتھوودەى رەش و سىپى دەزانم.. رەنگىي زىاتر بەھوى جىاوازى لە نىوان ئەو جۆرەى رىوانىندا پىشان بەدەم كە مرۆڭ وەك گەشتەكر (تۆرىست) لە ماوئەى گەشتەكەيدا دەبىتە خاوەنى و ئەو رىوانىنەش كە ھەيەتى. رىوانىنى گەشتەكران ھەمان رىوانىن نىيە كە مرۆڭ لە واقىعدا

ھەيەتى، رىوانىنى تۆرىستانە رىوانىنىكى سارد و كاتىيە و ناكرى لەسەر ئەو ئاستەى رىوانىنەو لە جىھاننىيى و رادەى چىژوەرگرتنى ئەو مرۆڭە تىبگەين، لە كاتىكدا رىوانىنى مرۆڭ لە دەروەى خواستى تۆرىستانە، ئاكامى شىلگىرتر لەسەر بىر و ئەندىشەى ھەمان مرۆڭ دەدا بەدەستەو، گوتوويانە: تۆرىست ھۆى ئالوودەبوونى كۆلتور و شارستانىيەتە. ھەرۋەكە چۆن دوكلەى كارگەكانىش دەبنە ھۆى پىسبوونى ژىنگەى دەوروبەر.

ئەم نووسىنە لەسەر سنوورى دوو رىوانىندا ھاتتە بەرھەم: نە وەك تۆرىستى بەلەى جىھانى رەنگەكانا تىپەر دەبى و دەبىتە ھۆى ئالوودەبوونى كۆلتور، نە بانگەشەى خولقاندنى دىدگايەكى ئازادىش لەسەر واقىيەتى بەرھەمەكانەو دەكا. بەكورتى ھەولدانىكە بۆ رىوانىنى سىبەم، پىسارىكە بەرەو روى خۆمى دەكەمەو: ئايا من تىوانىم بىمە تۆرىست؟ ئايا پەنا بەرىكى خۆرھەلانى دەتوانى بىتە ھۆى ئالوودەبوونى كۆلتور و شارستانىيەت؟ پىم وايە راکردن لە وەلامى ئەم پىسارىانە بو، كە ئەم نووسىنەى ھىنايە بەرھەم. ھەرچەند خۇدى نووسىنەكەش ھەرگىز نەبوو بەوئەلام.

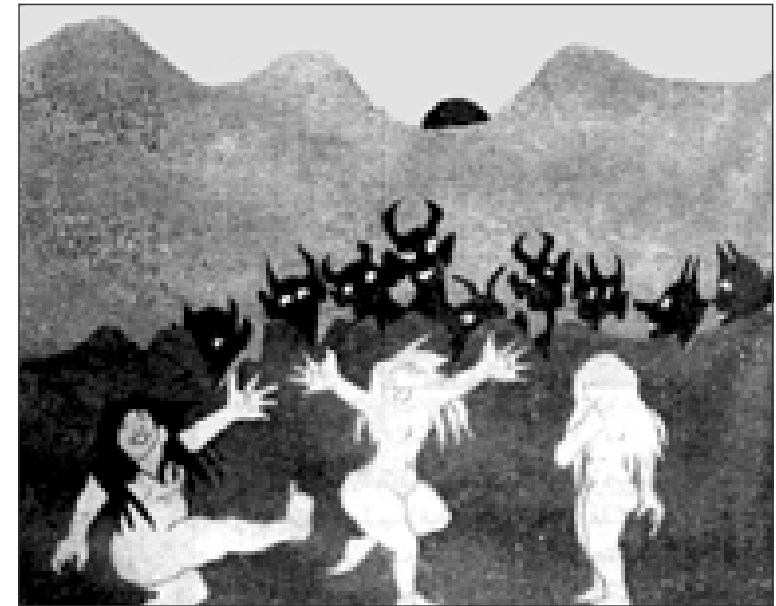
### تابلۇى يەكەم

سەرەتا دەلىم، ئەوى پىشتر بۆ ناسىنى ولاتىك رەتم كەردەو رىوانىنە نەخشەكان ( )، چۈنكە نەخشەكان «كۆمەلى خەتى پىچاوپىچن»، ھەمان شتە كە ئەوئەى بۆ ناسىنى تابلۇكان پەناى بۆ دەبەم. تابلۇكانىش ولاتىكىن ناكرى لە رىگەى خوتىندەوئەى ھەندى يادداشتەو پەى بەرازى مانايان بىرى. ھەرچەندە ئەو يادداشتانە بەمەبەستى پەى بردن بەنەيىيەكى ئەو رازەش نووسرابن، چۈنكە ھىشتا جىاوازىيەكى ئەوتۆيان لەگەل خەتە پىچاوپىچەكانى نەخشەدا نىيە. بۆ بىننى نىشتمانە دوورە دەستەكان چەندەمان پىبىستى بەخۆ تەنبا كەردنى نىو كەشتىيەكان ھەيە، بۆ پەى بردن بەرازى ولاتى تابلۇكانىش ئەوئەندە.. بەلام ئاھ.. تابلۇكان ولاتى كەنار و

دالدهن، ئایا ده کړی پهنایان بۆ نه بهین، نه گهرچی ته نیا هۆکاریکى نه و په نابردنه ش «خه ته پینچاوپینچه کانی نووسین» بى؟

### هتى پینچاوپینچى یه کهم:

له ئاسوى چیا دووره دهسته کانه وه: خور ئاوا ده بى. له بهر دوا تیشکى خورا: مرۆف. رووتى ناسنامه ی مرۆفه. مرۆف له م جیهانه دا نه به هوى جیاوازی په ننگى پیست و موویه وه نه به هوى پله ی کومه لایه تیبیه کانه وه ده ناسریتیه وه. ساده بى و سه ما، پامان و هه لویسته ی مرۆفى نه م تابلوانه له جهرگه ی سرووشتى کراوه دا، ده مانگيرنه وه بۆ سه ره تاکانى ژبانى ئینسان، تقووسى نه و خیلانه مان بىر ده خه نه وه که هیتشتا له نیوان خویان و سرووشندا هه ستیان به جیاوازی نه ده کرد. نه م نه ندیشه یه له سه رجه مى کاره کانی هاینه سن دا ناماده یه و هه ر نه مه ش وای کردوو له نیوان رۆمان و تابلوکانیدا هه ست به داپرانیکى نه و تو نه کړی، جیاوازی به ک که ده کړی له



تابلوی یه کهم

نیوان شیعر و تابلوکانى نه م هونه رمه نده دا هیمای بۆ بکړی، په گه زى «خاک» ه و خاک له شیعره کانیدا ناماده یه و هه موو جوانیبیه کى سرووشت دواجار جوانیبى خاکه. به لام له تابلوکانیدا چاره نووسى خاک دراوده ته ده ست ساته وه خسته کان، که نه م بى چاره نووسییه ش له ده روونى خاک خۆیدایه، چونکه قابیلی توانه وه و که مپوونه وه یه: توانه وه ی خاک له ئاوا.

نیشتمانى هونه رمه ند له شیوه ی کومه له دوورگه یه کى بچووکى لیکداپراودا، هه میسه نه و پرسیاره ی هیناوه به میتشکیدا، ئایا چ هیتیک زامنى نغرو نه بوونى نه م نیشتمانه لیک داپراوه ده کا؟ نه مه ش پرسیاریکى ماقووله و جگه له بونیا ده میتولۆژییه که ی بونیا دیکى میتووبیشى هه یه: له جهنگى یه که مدا، هه ر ته قینه وه یه کى تۆیه کانى ئینگلیز، هاوشان بوو به له ناوچوونى پارچه یه ک له نیشتیمانى شاعیر.. له رۆژگارى نه مرۆشدا بورجى کۆنترۆلى هیتى سه ربازی نه مه ریکا له سه ر به رزترین لوتکه ی نه م مه لبه نده جهخت له سه ر زیندویتی هه مان پرسیار ده کاته وه. که واته نه بوونى ده لاله تی خاک له ناو تابلوکاندا بۆته هوى به هیتز کردنى ده لاله تی ئاو. ئاو له م دوورگه بى چاره نووسانه دا، دوا سه رچاوه یه، هه م ژبان ده به خشى و هه م ترسى مه رگ ده خاته دلته وه. دوالیزمى ژبان و مه رگیش به مانای فراوانى نه م وشانه له جیهانبینى هونه رمه نده هه ستى پیده کړی. «ئوله یاکوسن» له م باره یه وه ده لى: «مه رگ نه م هونه رمه نده ی ناچار کردوو به یى»<sup>(۱)</sup>؛ ژبانیش «ئاو» ه له هه موو حالته کانیدا؛ چ نه و ده مه ی مه ند و که نارگیره و، چ نه و کاته ش به درندانه ترین شیوه قه دى ته خته بى که شتیبیه کان له نیوه ندی شه پۆلا ده هاری و ده یانکاته خوراکى نه هه ننگ و ماسیبیه کان!

خورئاوا بوون، هه روه کو چۆن ناھى حه سانه وه و تیبهرینى رۆژیکى ژبان به مرۆف ده به خشى، ئاوه ایش ترسى شه ویک، یان نه و ساته وه خته یش ده خاته دلته وه که نه ناسه کان دینه سه رپه رده ی بوون و خویان له ژبانى ئینسان هه لده قورتیتن. مرۆف گه ر ناچاریش بى به ژبان، هیتشتا نابى له مه رگ بیه خه م بى، بۆیه له نیوان ئاوا بوونى زه مه نیک و ناماده بى مرۆف بۆ

چوونه ناو زهمه‌نیکی تره‌وه، مهرگ وه‌کو کۆمه‌لّی روخساری ددانگر به‌چاوه زه‌قه‌کانی ده‌روانی. ئەم ئاماده‌بیبییه‌ی مهرگ له روخساری مرۆقی نیو تابلۆکاندا دیار نییه. به‌لام پامانی ئەم مرۆقه له گهرمه‌ی سه‌ما و گوڤه‌ندی ئیواراندا. به‌لگه‌ی ئاگاداریبوونی ئەو مرۆقه‌مان له ئاست هه‌بوونی بیگانه و نه‌ناسدا بۆ ده‌خاته روو.

له گهرمه‌ی سه‌مای ئیواراندا، یه‌کیک له سه‌ماکه‌ران روو وه‌رده‌گیرێ و له سه‌ماکردن ده‌وه‌ستی، ده‌بی به‌دوو به‌ش: به‌شیکیان روو ده‌کاته مهرگ و «به‌مه‌ش ئاگایی ئینسان له مهرگ ئاشکرا ده‌کا». به‌شه‌که‌ی تریش له هه‌رمی ژیاندا ده‌مینیتته‌وه. ئەو به‌شه‌ی رووی له مهرگه وه‌کو روخساره ددانگر و شاخداره‌کانی مهرگ. قابیلی ته‌ئویل نییه، به‌لام رزگارکردنی ده‌ستی راست و دانانی له‌سه‌ر سنگ، نیشانه‌ی بروا به‌خۆبوونه. ده‌ستی چه‌پیش به‌هیتماکردنی بۆ زهمینه‌ی تابلۆکه، (ئاو) یان بۆ قوولاییترین شینی ئەم بروا به‌خۆبوونه زیاتر ده‌چه‌سپینێ: من هه‌م، چونکه له ناوم.

ئاماده‌بوونی مهرگ، ئاماده‌بوونه له ده‌ره‌وه‌ی سنووری ژبان. سه‌رحه‌می تابلۆکه پیمان ده‌لێ: هه‌تا ژبان ئاوا به‌جیدی ئاماده‌بی، مهرگ له ده‌ره‌وه‌یه. به‌بی ئەوه‌ی ئەو له ده‌ره‌وه‌ بوونه، ده‌ره‌وه‌یه‌کی شوپنه‌بی (مه‌کانی) بی، چونکه له سه‌رحه‌می ئەم سێ تابلۆبانه‌دا، بوونی مهرگ پابه‌ندی شوپن نییه. واته‌ ره‌سه‌نایه‌تی شوپنی لێ سه‌ندراوه‌ته‌وه. ئەمه‌ش به‌پێچه‌وانه‌ی «تابلۆکانی هونه‌رمه‌ندانی سه‌ده‌کانی ناوه‌نده‌وه، که تیاپاندا به‌سته‌ری مهرگ له شیوه‌ی ته‌ختیکێ خه‌وتندا پێشاندراره، که هه‌شاماتیکی زۆر له ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی والا‌ی ماته‌مسه‌راوه تیده‌روان. (۲) هه‌ربۆیه‌شه‌ له‌م به‌ره‌مه‌دا مهرگ له‌و دیو سنووره‌کانه‌وه، یان له بۆشاییه‌که‌دا، چاوه‌ چاوی وه‌ده‌سته‌هیتانی ده‌رفه‌تیکه بۆ په‌لاماردان. به‌راستی مهرگ له ده‌رگا نادا، به‌لکو ده‌رگای هه‌ل و ده‌رفه‌ت ده‌کاته‌وه: ره‌نگه هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش بی، که له جیهانی ئەم تابلۆبانه‌دا، ئاماده‌بی مهرگ، یه‌کسانه به‌غیابی رووناکایی، چونکه مهرگ تاریکه!

له پشته‌وه‌ی تابلۆکه به‌رده‌ستم نووسراوه: «پربنی ره‌نگه‌کان»، ئەمه‌ش

ناوی کاره‌که نییه، به‌لکو شیوه‌ی کارکردنی له ته‌کنیکی تابلۆکه‌دا، هونه‌رمه‌ند له ریزکردن و پربن و هارمۆنیکردنی هه‌ندی ره‌نگ و شیوه و مانا پێبه‌خشینیاندا ئەم به‌ره‌مه‌ی خولقاندوو، ئەو ره‌نگانه‌ی لێره‌دا به‌شدارن، بریتین له: شین و ئاسته‌کانی (شین کال، کالتر و شینی ئاسمانی)، پاشان ره‌نگی سوور (خۆره‌که)، ره‌نگی زه‌رد (پرچی ئافره‌ته وه‌ستاوه‌که)، ره‌نگی گه‌می (سه‌ماکه‌ره‌کان)، ره‌نگی پرته‌قالی (پرچی ئافره‌تی ناوه‌راست) و، دواجار ره‌ش (پرچی کچی سیه‌هه‌م) و، ره‌ش و سپی که سه‌رحه‌می سیمای شه‌یتانه‌کانی مهرگی داپۆشیوه. ره‌نگی شین، سه‌رحه‌می فه‌زای تابلۆکه‌ی داگیرکردوو (ده‌ریا، چیا و ئاسمان) ئەمه‌ش بۆته هۆی ئەوه‌ی که ئاسۆی جیهانی کاره‌که‌یش هه‌ر له ژێر ده‌سه‌لاتی شیندا بی، شینیش خه‌ونی جیهانیکی بێبهرانه‌وه‌ی خه‌یاله، بۆیه ئیمه پابه‌ند نین ئەم تابلۆیه ته‌نیا له چوارچۆیه قیاسییه‌که‌یدا (۱۱ x ۱۶ سم، ئۆرگیناله‌که‌ی: ۵۰ x ۹۰ سم) ته‌ماشای بکه‌ین، به‌لکو تا چاوه‌ پر ده‌کا و تا خه‌یال توانای هه‌یه بۆمان هه‌یه بروانین. تا دوورترین مه‌ودای ئاسمان و قوولترین مه‌ودای ده‌ریا. ئایا ئەمه ته‌یکشکاندنی فه‌زای باوی کاری هونه‌ری نییه که ته‌نیا له پێشاندانی ئاسمانا خۆی سه‌قامگیر کردوو؟

### تابلۆی دووه‌م

#### هه‌تی پێچاوپێچی دووه‌م

ده‌ریا، سه‌روینی هه‌یه، له سه‌ره‌وه‌ی ده‌ریادا پێده‌چێ گه‌لێ نه‌ناس شوپنی خۆیان بکه‌نه‌وه. نه‌ناسه‌کان له‌م تابلۆیه‌شدا هه‌مان ئەو دژبوه ددانگره شاخدارانه‌ن که ئاماده‌بوونی مهرگ له جیهانی مانای کاره هونه‌رییه‌کانی هاینه‌سن دا به‌رحه‌سته ده‌که‌ن، به‌لام له ره‌نگ و به‌رگ و شیوه‌ی تر (ئه‌گه‌رچی لێره‌شدا ئەو مه‌وجودانه بی شوپن و ناسنامه‌ن).

سه‌ره‌وه‌ی ده‌ریا، مه‌نزله‌گی رێبوارانی هه‌مه‌ جۆره: چ ئەوانه‌ی له قوولاییه‌که‌نه‌وه به‌ره‌و ته‌نکاوه‌کان سه‌رکه‌وتوون و، چ ئەوانه‌ی هه‌ر له ته‌نکاوا ده‌ژین و چ ئەوانه‌ش که که‌س نازانی خه‌لکی کوپن؟ تۆ تا له



تابلوی دووهم

ته‌نکاو نزیکتتر بیت، زیاتر دیاری و سپی ده‌چیه‌وه، که‌متر بواری خو‌یاراستنت له هیرشی پرتاوی نه‌ناس بو‌ه‌لده‌که‌وئ. به‌لام تا له نزیکیشه‌وه بیت زیاتر گومان و پرس و ترس له‌سەر و روخسارتا به‌دی ده‌کرت. به‌تایبه‌تی ئە‌گەر نه‌ناس سیمایه‌کی مه‌کراویشی هه‌بێ.

\*\*\*

کاتی‌ک له‌گۆشه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تابلۆکه‌ ورد ده‌مه‌وه، به‌یارمه‌تی ئە‌و پرووناکاییه‌ی له‌م به‌شه‌ی کاره‌که‌دا ئاماده‌یه، ده‌توانم گۆل و گیا ئاوییه‌کان و روخساری ئاسایی ماسییه‌کان لێک هه‌لاوێرم، هه‌ر یه‌کێ له‌مانه بوویکی سه‌ربه‌خۆیه له‌باوه‌شی ته‌نکاوی ئاوا. له‌م به‌شه‌ی تابلۆکه‌دا، شیوه‌ی نیگاکردنی ماسییه‌کان له‌ سیمای ئە‌و که‌سانه ده‌کا که له‌ دووره‌وه به‌پیر شتی‌که‌وه هاتوون به‌بێ ئە‌وه‌ی بزانی چیه‌! له‌لای ئە‌م ده‌سته‌یه ئاگایی له‌ ئاست نه‌ناسدا، نه‌بۆته‌ په‌رچه‌کرداریکی گوماندارانه‌ی قیژه‌وه‌ر. به‌لام هه‌ر که‌ نیگام له‌سه‌ر ئە‌و به‌شه‌ ده‌گۆزمه‌وه و هیواش هیواش دیمه خوارتر، پرووناکییه‌که‌ش کز ده‌بێ، گۆله‌ ده‌ریاییه‌کان له‌به‌رچاومدا ده‌بن به‌په‌له‌ی تاریک و بۆری وه‌ها که ناتوانم به‌شیکی ئە‌وتویان بچوینم، روخساره‌کان تا دین مۆن و تووره و گوماناویتتر ده‌بن، ترس و سه‌له‌مینه‌وه ده‌بیتته‌ حاله‌تیکی هاوبه‌شی ماسییه‌کان.

ئە‌وجا له‌ داویننی تابلۆکه‌وه ده‌روانم: زیاتر ئە‌م ساته‌وه‌خته‌م بۆ ئاشکرا و به‌رجه‌سته ده‌بێ ده‌بینم پرووناکاییه‌که‌ کز نه‌بووه، به‌لکو تاریکی هرووژمی هیناوه. ئاماده‌یی هه‌میشه‌یی مه‌رگه له‌ په‌راویزی ژياندا، ئاماده‌بوونیکی حیله‌گه‌رانه‌ی فیلاوی و ددانگر؛ ده‌بم به‌به‌شیتک له‌ دیمه‌نه‌که و ددانم چیر ده‌که‌مه‌وه، قیژم له‌ هه‌موو نه‌ناسیتک ده‌بیتته‌وه، به‌لام ناتوانم ده‌نگی خۆم به‌ماسی و گیانه‌وه‌ره ده‌ریاییه‌کانی تر بگه‌یه‌نم، من له‌ قه‌له‌مه‌روی مه‌رگدام، نیوهم بۆته تاریکی.

\*\*\*

له‌م تابلۆبه‌شدا ناکه‌سی مه‌رگ و هه‌له‌په‌رستییه‌که‌ی ئاماده‌یه: له‌

سه‌ره‌وه‌ی کاره‌که‌دا دابه‌شبوونی ره‌گ دابه‌شبوونیکی یه‌کسانه، رو‌شنایی به‌یه‌ک ئاست بلاو بۆته‌وه، به‌لام له‌ به‌شی خواره‌وه‌دا تاریکی به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کسان دابه‌ش نه‌بووه، له‌لای راستی داویننه‌وه ئە‌م تاریکییه‌ ده‌سه‌لاتیکی ره‌های هه‌یه و، له‌لای چه‌پیشدا ئە‌م ده‌سه‌لاته ئاستیکی پێژه‌یی وه‌رگرتوه، له‌لای راسته‌وه ته‌نیا ره‌شی و سپیایی دیاره. له‌ کاتی‌که‌دا ره‌نگی شین له‌لای چه‌په‌وه ئاماده‌یه، ئاماده‌ وه‌کو قوولایی و نه‌ینییه‌کانی.. هاتنه ناوه‌وه‌ی تاریکی و داگیرکردنی نیوه‌ی رووبه‌ری تابلۆکه له‌گۆشه‌ی لای راسته‌وه (شوینی قرژاله‌که) یان له‌ درزیکی بۆشایییه‌وه زیاتر به‌رجه‌سته بووه. دوژمنیش هه‌میشه له‌ پێگای نه‌ناس و درز و پێگه‌ی چه‌په‌ک و ته‌ریوه‌وه زه‌فه‌ر ده‌با. ئە‌م حوزووره‌ی تاریکی له‌ جیهانی ناو تابلۆکه‌ماندا، حوزووریکی ناشه‌رعیییه، هه‌ریۆبه‌شه گومان و تووره‌بوونی کردۆته تایبه‌تمه‌ندی ماسییه‌کان.

\*\*\*

که‌واته مه‌رگ ئاماده‌یه و شیوه‌یه‌کی نه‌ناسی گالته‌جارانه‌ی به‌خۆ به‌خشیه‌وه، شیوه‌ی جادووگه‌ریکی هونه‌رمه‌ند که ده‌توانی له‌ ساته‌وه‌ختی یه‌که‌می ئاماده‌بوونه‌که‌یدا، کۆمه‌لانی‌ک له‌ خۆی کۆ بکاته‌وه، به‌بێ ئە‌وه‌ی خۆی ناساندبێ. قبوولکردنی ئە‌م ئاماده‌بوونه‌ی مه‌رگیش، مه‌رگی خه‌ندان و گه‌شاهه، بۆخۆی مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌یه. مه‌ترسییه‌کی وه‌ها پێویسته هه‌رچی زووتر په‌یوه‌ندی ناسنامه‌که‌ی به‌بوونی ئیمه‌وه ئاشکرا بکری.

من یه‌که‌م جار له‌لایه‌ن روخساری گه‌شاهه‌ی مه‌رگه‌وه سه‌رنجم راده‌کیشری، هیچ په‌رچه‌کرداریکی ناره‌زانه‌ندانم لا دروست نابێ، پاشان له‌ یه‌که‌م پۆلی ماسییه‌کانی پێشه‌وه ده‌روانم: ده‌بینم ماسییه‌کان به‌پێچه‌وانه‌ی منه‌وه، ته‌ماشای روخساری نه‌ناس ناکه‌ن، به‌لکو هه‌موویان له‌ ده‌سته‌کانی ورد بوونه‌وه، لیم ئاشکرا ده‌بێ، هیشتاکو نیگای من و ماسییه‌کان یه‌ک نیگا نییه، من هیشتا له‌ ده‌ره‌وه‌ی تابلۆکه‌دام و نه‌بووم به‌به‌شیتک لیتی! چ سه‌رگه‌ردانم؟ به‌په‌له‌ وه‌خۆ ده‌که‌وم و له‌ ته‌نکاوی لای سه‌ره‌وه‌ی تابلۆکه‌وه، به‌ناو پۆلی ماسییه‌کاندا در به‌ته‌نیاییم ده‌ده‌م، گویم

له تاکه تاکه گیانه وهرانه، به چرپه وه له گه ل یه کدی ده ناخن - «له تنکاوا ده بی هتواش بدویی، نه ناسیک ناماده به» دهر وانم له ههر چوار لاهه ماسی و قرژال و گیا ناوییه کان و گولای دهریا له تهختی شانۆ نزیک دهبه وه، ترسی شوینم له دل دهنیشی، گوری ددهمه وه بهر خوم. به شانسه سوئی له ریزی یه کهم نزیک دهبه وه، به شیکم دینه ژیر دسه لاتنی تاریکاییه وه و به شه کهی دیم له پرووناکییدا، به هوئی ئەم به شه یانه وه په یوه ندی خوم به بوونی ناوه وهی تابلۆکه دهبه ستم و منیش وه کو ماسییه کان نیگام دهرپمه دهسته کانی مهرگ ..

\*\*\*

نازانم کهی دیمه وه دهر، له په نجه ره ی که شتییه که وه دهر وانم دهریا، ههست ده کهم سه رمای خورتا و ابوون له قاچه سپییه تووکنه کانم ئالاهه .. ئاور ددهمه وه بۆ لای توریسته کانی هاوسه فهرم که ئیدی زۆربه یان خهوتوون. یان له گه ل شه هوه تدا چونه جیگاوه. دیمه وه سهر تابلۆکه، یان ئەو بانگم ده کاته وه؟ ئەم جار هیان رهنگه کان، ماسی سپی و خۆله میشی و سه وز، گیاندارانی تری جیهانی رهنگ سه رنجم راده کیشن، ناوی هونه رمه ند و میژووی ته و ابوونی به رهنگی سه وز نووسراوی لای راستی تابلۆکه له خوم ددهزنه وه.

\*\*\*

چون له مه ترسی و نه ناس دهر وانم؟ له م تابلۆبه دا، روانین ته نیا روانینه، ته نیا واق و رمان و تووریهی و تیپرامانی بی کرده وه یه، تیپرامانی ماسییه سپییه ساده کان که زیاتر گه لوری و چه په ساوی پیوه دیاره، جیاوازییه کی ئەوتوی له گه ل تیپرامانی ترساوی ئەو ماسییه خۆله میشییه رهنجده رانه نییه که له ریزی پیتشه وهی هه موو ناماده بوونیکی دوژمنان واقیان و پرماوه و دهبه یه کهم قوربانی .. واق و رمانی ئەمانیش له گه ل هه بییه تی ماقولانه ی ئەو نه هه نگانهدا جیاوازی نییه که چه ز ده کهن له ریزی پیتشه وه دا ورگی گه وره یان بنوینن به بی ئەوهی له ساته وختی کاره ساته کانا شتیکیان له دهست بی.

پاشان له ماسییه دانا سه وز پیوشه کان دهر وانم، ئەمان رازاوه ترن: تیکه لبوونیکی نه گونجاوی رهنگه کانن (سووری کال، سه وز، خالی رهش و خه تی سپی، که جوژی دیسپلین به هه بییه تیان دده) پهست دهبم، له سه وزه روژشبییرانی دهریا پهست دهبم، چونکه نهک ته نیا له شوینیکی میانه ره وان: نیوان پۆلی خۆله میشی و نه هه نگه ماقولانه کاند، به لکو نیگاشیان، له هه موو نیگاکانی تر گه لۆرانه تر خوی دهنوینی. ئیدی ره شایی بهری چاوانم ده گری، توانای خو گه یاندم به ته نکاوه کان نییه، خه ریکم له تاریکییدا وه کو گولانه کانی دهریا شتیهی خوم ون ده کهم، دهبه خالیکی رهش.

لیره دا گیانداره به رژه وه ندیخوازه کان دهبینم، چنگه کانیان قژ کردوون و روژگار له گه ل کۆ بی ئەمانیش له دوایه وهن .. زیاتر پهست دهبم، نامه وی خوم بدهم به دهست مهرگه وه، ریگام لی ون دهبم، بیناییم تاریک دادیت .. هاوار ده کهم .. هاوار.

دهستی، ئاه! ویزدانیکی سه وزی موتله ق (ولیم هاینه سن 76 W.H) له گوشه ی راستی تابلۆکه وه دهستی ددهاته دهستم. رزگارم ده کا، جاریکی تر دهبینم، له ره هایی تاریکی له فرسه تگه راوی مهرگدا، هوشیاریه ک بوونی هه یه، مهرگ هیشتا له دهره وه یه، چونکه هونه رمه ند لییره یه. دهبینم هیشتا سه وزی موتله ق: «خودی ئاگای هونه رمه ند دوا سه رچاوه ی دسه لاته. که شتییه که دهر وا و بهر به ریلآو ..

### تابلۆی سیهه م

#### خه تی پیچاوی پیچی سیهه م:

له ناخی دهریادا هه موو بوویک جه وه ره، چونکه دوا قولایی له بنه مادا جه وه ره ی هه موو شتییه .. به پیچه وانیهی ئەو وینانه ی ههر روژ له کاناله کانی ته له فزیوندا ده یان بنین، قولایی دهریا به بینینی چاری هونه رمه ند، تاریک نییه، روژشه. له قولایی دهریادا رهنگه کان به شتیه کی جه وه ره ی نامادهن: ره گی گیایه کانی دهریا له ئەبه دییه تی





تابلوی سیبم

خویاندا نغرو بوون، هه موو شتییک جه وهه ری خو به تی، چونکه له قوولایی و ناخدا شوتینی نهیینی نابیتته وه. له قوولایییدا خودا و درهختی مه عریفهت ئاماده و، هه موو ئاماده بوونیتکیش خوئی له خویدا ئاماده بییه له قهله مپه وی مه عریفهت و پیروزی ناخدا.

هونه رمه ند له م تابلۆیه دا، ده مانباته ناخ و قوولایی ده ریاوه تا له وی ئاماده بوونی ره های هه موو هیزه کان بیینین، لیره وه ئیدی به ئاسانی له جیهانی مانای ئه م تابلۆیه رزگارمان نابی.. چونکه ئاماده بوونمان، ئاماده بوونیتکی ساده ی گه شتکه رانه ی به رده می تابلۆیه ک نییه. ئاماده بوونیتکی جه وهه رییه له ناخی دژه کاندایا. کۆششی هونه رمه ند سه رنجراکتیشانی ئیمه یه؛ بو ئه وه ی له چاره نووسی دیارده کاندایا بریار بده یین و ملکه چی ژیر ده سه لاتنی گفتوگۆیان بکه یین، راشکاوتر بلیم: هونه رمه ند دیالۆگیکمان له گه لدا دروست ده کا بو ئه وه ی دوا جار ئیمه ش بریاریتکی تراژیدیانه بده یین.

\*\*\*

له چوونه ناوه وه ی تابلۆکه ناترسم، به دوا ی ده رگایه کی کراوه، گۆشه یه کی به تال و فه زایه کی ته نکی رووندا، ویل نیم، ده بینم له هه ر چوار لاوه ره نگه کان و گیانداران له شیوه ی باز نه یه کدا به ره و چه قی تابلۆکه خو بان تا و ده دن. ئه م بزوتنه وه یه ش به ره و چه ق، ماندالا (باز نه ی که مان) م بیر ده هیننه وه. یان رووبه ری هورقلیایی ره نگ به تیگه یشته سوه ره وه ردییه که ی.

له ناوه راستی ئه م باز نه یه دا، خوا وه ندی رو شنایی که وتۆته به ر هیرشی درندانه ی تاریکی، توخمی نه ناس که مایه ی مه رگی پییه توانیوه تی زه فه ر به عه رشی رو شنایی به ری، ئه و رو شنایییه ی چاوی کامیرا کانی ته له فزیۆن ناییین. لیره دا هه موو بووی له مه ترسیدایه: قورسایی ئه م ساته وه خته تراژیدییه له سه رانه سه ری قه له مپه وه ی ئاوا ده نگی داوه ته وه. ده بینم له هه ر لاوه، گیاندار و بوونه وه ره کان خو بان به ره و ناوه ند تا و

ده دن. به ره و ئه و شویتنه ی خوا وه ندی روونایی له با وه شی درندانه ی نه ناسیتکدا، بیده سه لات و چاره تیمان ده روانی.

\*\*\*

له بنه وه ی تابلۆکه (له قوولایییه وه) ده روانم: گیا ئه به دییه کانی ده ریا په شوکا ون. له لای چه په وه نه ناسیتکی شه یتان سیما، ده یه وی هرووژمی نه هه نگه کان له دژی خوئی ئارام کاته وه. ته مه ننا و پارانه وه له رو خساریدا ده بییری، به درتیزکردنی ده سته چنگالییه کانی و له ش و لاری نیوه چه ماوه ی هینده ی نه ماوه بریا ی پاکیتی خویم لا دروست بکا! هینده ی نه ماوه منیش بو ی بپار تيمه وه.. به لام خیرا چاوم له سه ر ئه م دیه نه به زه یی ئامیزه هه لده گرم، به ده سته کانم لاسک و گه لای چری گیا ئه به دییه کان لاده دم و ده لاقه یه ک ده که مه وه تا لیوه ی پروانمه هرووژمی رقاوی پۆله نه هه نگه کان. جاریتکی دی بو م ده رده که وی، من به هه لده دا چووم، هینده ی نه ماوو بچمه وه ژیر کاریگه ری جادووگه رانه ی مه رگ ده بوو بو تیگه یشتن له م جه نگه رقی ماسی و نه هه نگه یاخییه کان بخوینمه وه، ده بوو نیگای پر نه فره تی په ربیانی ئاوی بمخاته ژیر کاریگه ری خو به وه که له شیوه ی باز نه یه کدا شوورایه کی ماندالایییان به ده وری خوا وه ندی رو شنایییدا دروست کردوه و مه ترسییه کی مه زن له نیگا و پرچی دریتی په شوکاویاندا ده بییری..

\*\*\*

دیمه وه ده ر. شه رمه زار دیمه وه ده ر. له په نجه ره ی که شتییه که وه ده روانم. نیگام بری ئه و دیوی شووشه ی په نجه ره کانی ناکا.. چ نایییم، کارتپۆستاله که به په نجه ره که وه ده نووسینم تا دوا رو شنایی له په نجه ره وه میوانی نیو ئیواره ی که شتییه که م نه فه سه بر که م. تا چیدی روونایی درۆزنه ی ده ره وه نه بیته ریگری گه یشتنم به بلتیسه ی ناخ.. جه سته م ده سپیترمه وه به نیگای توریسته لال و پالکه وتوو ده کان، ده چمه وه ناو جیهانی ره نگ.

له چوونه وه ناوه وه ی ناو تابلۆکه باکم نییه، رو شناییش نه بی، ریگای